

Regeren (1989)

Sieth Delhaas

De Bazuin, Splinter, 21 juli 1989

Hij is (vrouw-)vriendelijk en oprecht. Komt door zijn werk bij allerlei leefvormen aan huis. Hij kent de vrouwenlevens achter voordeuren. We spreken over wat er mis is in die dagen in de politiek. Een gevallen kabinet. Mijmeren over een nieuw. Hoe dat eruit moet zien. Het nieuwtje van de Vrouwenpartij en de voorspelde zeventien zetels. Ik opper: “Misschien moeten ze wel een paar ministers leveren.” Hij kijkt geschrokken: ‘Maar kunnen vrouwen dan regeren?’

Wat leeft er in mannenhoofden – ook aardige – over vrouwen? Hoe zien ze haar die hen groot brengt, verzorgt, bemint? Zo maar één van de vele voorbeelden: Een man roept vrouwen, strijdsters voor vrouwenkiesrecht aan het begin van deze eeuw toe: ‘Uit een rib gemaakt en dan wat te zeggen hebben? Dat nooit!’

Zeventig jaar geleden kregen vrouwen kiesrecht. Krégen. Mannen die de regering vormden beslisten dat. Niet omdat ze vonden dat vrouwen daar recht op hadden. Nee, de revolutionaire geest die toen over Europa streek dwong hen.

Angstig was de regering dat ook in Nederland de revolutie zou toeslaan.

Angstig vroeg ze ook de revolutionaire strijdsters, die al veertig jaar vochten voor vrouwenkiesrecht, naar haar eisen. Macht en angst zijn kanten van dezelfde medaille. Vrouwenkiesrecht kwam er. Uit angst.

Angst is een onvruchtbare bodem voor samenwerking. Dat bewijst de praktijk. Want sindsdien vechten vrouwen in Nederland al zeventig jaar voor gelijke behandeling. Elke maatregel moet nog altijd via een gevecht bij wet aan mannen worden afgedwongen. Angst voor... Waarvoor? Voor wie?

Nog in 1985 tijdens de discussie rondom het Volkspetitionnement tegen plaatsing van kruisraketten in Nederland riep CDA-defensiespecialist Frinking angstig uit: ‘zelfs vrouwen en kinderen mogen tekenen!’

Kunnen vrouwen dan regeren?

Wat is regeren? Zoals het sinds mensenheugenis, sinds mannen geschiedenis schrijven, gebeurt?

Naar de wijze van mannen?

Wie varen daar wel bij?

Het jongste Tijdschrift voor Vrouwenstudies gaat over geweld. “Door geweld te benoemen hebben feministen één van de donkere kanten van het patriarchaat belicht, zo niet zijn grootste blinde vlek zichtbaar gemaakt.”

Oorlogsgeweld kenden we al eeuwen. In de jaren tachtig van deze eeuw leggen vrouwen het geweld van mannen binnenshuis bloot.

Kunnen vrouwen dan regeren?

Mannen: hoe verheffen ze zichzelf.

Tot voorbij God-de-vader.